

Úvodní manifest nezávislé iniciativy České děti - **Návrat krále**

Bohemorum liberorum declaratio

My, České děti, vyhlášíme, že Svatováclavská koruna, České království trvá. Připravujeme se na příchod nového krále, což je náš nejvyšší cíl.

Král z Boží milosti je Bohu odpovědný za svou zemi a za svůj lid !

Král je záštitou slabých proti mocným a bohatým !

Král je záruka, ochraňuje lesy, zvěř, přírodu proti vládnoucím kriminálním živlům, bez nejmenšího pozastavení loupícím a ničícím poklady země, aniž by zemi to, co jí vzaly, nahradily !

Král je zákon, před kterým jsou si člověk, strom, zvíře, půda, les rovni a jakékoliv jednání jednoho na úkor druhého je zločin !

Král pronajímá svému lidu zemské statky nebo je dává v dědičné držení a má radost, když se jeho lid s úctou stará o dědictví země a s láskou obhospodařuje půdu, matku, z které on sám před tisíci lety vzešel.

Království je posvátné dědictví a posvátné dědictví je ta největší úcta ke všemu – ke každému stromu, potůčku, hoře, mravenci v lese, k lidem a jejich dílu, k důstojnosti každého jednotlivého člověka !

Království není vláda menšiny na úkor většiny, či vláda většiny na úkor menšiny !

Království není vláda několika tisíc hrabivců, samozvanců, darmožroutů a parazitů země a národa !

Království je posvátné.

o o o

Nos, Bohemorum liberi, sancti Venceslai coronam, regnum Bohemiae manere declaramus! Ad regis novi adventum nos praeparamus; hoc est summum propositum nostrum.

Rex Dei gratia terrae suae atque populi sui rationem Deo reddit !

Rex praesidio est parvis contra potentes opibusque valentes !

Rex fides est. Silvas, feras, naturam ab hominibus scelestis tuetur dominantibus, qui terrae divitias sine ulla dubitatione populantes vastant nec quae terrae adempti sunt, explent !

Rex lex est, qua coram homo, arbor, fera, solum, silva inter se parescunt; nefas est quae alii detrimento sint, alium facere !

Rex terrae bona populo suo locat vel iure hereditario possidende tradit; rex gaudet, si populus terrae hereditatem verecunae procurat terramque, matrem a qua ipse milibus annorum ante originem traxit, amoris plenus colit !

Regnum hereditas sancta est et summa verecundia, quae habenda est omnium - omnis arboris, rivi, montis, formicae in silva versantis, hominum eorumque operis, honoris uniuscuiusque hominis !

Regnum non est imperium paucorum cum plurium damno vel plurium imperium cum damno paucorum !

Regnum non est imperium aliquot milium avarum, tyrannorum, hominum nequam, parasitorumque terrae atque populi !

Regnum sanctum est.

o o o

Několik předběžných návrhů Českých dětí pro uspořádání věcí v království:

- Církevní majetek budiž vrácen do rukou církve s tím, že umělecká díla patřící církvi, která jsou nyní v galeriích a muzeích, by tam, propůjčena církvi, zůstala; všechna ostatní v kostelech, klášterech apod. by také zůstala na svých místech; církvi budou vráceny veškeré budovy a panství.
- Panským rodům budiž jejich majetek vrácen s tím, že některá sídla a panství by byla králem vykoupena, z některých by se stala muzea v držení majitelů sídla a ostatní by zůstala jako sídla šlechtická.
- Kláštery a řeholní řády, základové kameny evropské civilizace, budiž v plné šíři, a doufáme i slávě, obnoveny.
- Zeměpanské hrady a královská města budiž zachována; poddanská města se buď vrátí pod správu šlechtickou (samozřejmě s veškerou odpovědností, které toto vlastnictví s sebou přináší), nebo se budou moci vykoupit na města svobodná (ovšem s vyššími daněmi).
- Země Koruny, Slezsko, Horní a Dolní Lužice, by byly vítány ve starém státoprávním celku, který denně vidáme znázorněný na erbech středověkých staveb (nešlo by zde o moderní problém národnosti, ale jen a jen o otázku, co obyvatelstvo těchto zemí považuje dnes, po mnoha letech odtržení od Koruny české, za své dědictví).
- Královská vláda budiž taková, jakou si zvolí lid. Jestliže si zvolí komunistickou, bude komunistická; my jsme však přesvědčeni, že vláda nemusí mít, ba nemá mít žádný politický program – buď je dobrá, nebo špatná. Jestli se někdo sám o sobě cítí komunistou či demokratem, je to jeho věc. Navrhujeme přechod politických stran do oblastí kulturně zábavných či mezi charitativní sdružení apod.
- Budeme mnohem intenzivněji jednat se Švédskem, s Vídní a jinými státy o navrácení nebo výměnu některých rukopisů, listin, uměleckých děl etc., které sehrály v dějinách českého království významnou roli a mají pro nás zásadní význam.
- Chceme přenést zpět do vlasti ostatky Jana Amose Komenského a vzdát tomuto velikánu úctu, jež mu náleží.
- Provedeme totální přestavbu ekonomické základny země. Učiníme odklon od těžkého průmyslu, předválečného anachronismu, produkujícího výrobky hodící se do technických muzeí, a děsivým způsobem ničícího přírodu a životní prostředí, k zcela jiným výrobním sférám, ekonomicky výhodným a přitom nepoškozujícím své okolí.
- Zrušíme dnešní podobu zločinně řízeného zemědělství, které v honbě za co nejvyššími výnosy, neúměrným zatížením, těžkou technikou, nezodpovědnou meliorací, vysoušením mokřin, chemickým hnojením plundruje půdu, otravuje ji jedy (tím i rostliny a zvířata) a přeměňuje půdu v poušť plnou kamenů.
- Energie: Necháme na vůli lidu, zda dále pokračovat ve výstavbě a provozu jaderných elektráren, které mají proti tepelným tu výhodu, že nejsou spojeny s emisemi zplodin. Hrozba radioaktivního zamoření je zase jiná věc. Rozhodně okamžitě, bez prodlení, instalujeme odlučovací zařízení ve všech tepelných elektrárnách, ať to stojí, co to stojí.
- Zaměříme se na čím dál efektivnější získávání energie pomocí bezodpadových technologií – ze slunečního záření, větru apod., a na její co nejchopárnější využití. Nakonec bez energie se obejdeme, bez dědictví ne.

Prohlašujeme, že těchto několik bodů není žádný politický program, což se nám hnusí, ale ty nejzákladnější, a proto nám posvátné normy života, uchování, úcta a rozvíjení dědictví naší země a našich otců.

Petr Placák, dělník; Jáchym Topol, redaktor; Ladislav Leština, výtahář; Josef Janíček, údržbář (hudebník); Jan Macháček, noční hlídač; Jiří Zavadič, chemik; Jan Brabec, hudebník; Luděk Marks, kulturní referent; Andrej Stankovič, domovník; Ivan M. Jirous, historik umění; Juliana Jirousová, malířka; Olga Hochmanová, zaměstnankyně Židovského muzea; Anna Hradílková, žena v domácnosti; Terezie Hradílková, žena v domácnosti; Evelína Malíková, žena v domácnosti; Barbara Veselá, písáčka; Ma Hundke, sinolog; Martin Gruša, zahradník; Ivana Košnerová, programátorka; František Hochman, teolog; Martin Choura, hudebník; Alena Daňková, zpěvačka; Vít Kremlička, spisovatel; Lucie Váchová, zdravotní sestra; Martin Hradílek, student; Kamile Vaněk, pasák krav; Taťána Lutovská, studentka; Bohumír Hájek, topič; Jaroslav Ondrák, zámečník.

Za správnost podpisů Petr Placák, [...] 130 00 Praha 3